

MOLT HUMA, PERO INTOLERABLE

Si volem guanyar la guerra i defensar les conquestes de la Revolució, hem de renunciar a la política de "conflicta" que practiquem tota plegada. Per molt que ens d'alguns, hem de decidir-nos a acabar amb tots els abusos, car el deure de tots els qui restem a la revuergarda ens obliga d'acceptar els sacrificis que calgui, que res no signifiqui en ocupar-los amb els que fan els nostres germanes que lluiten als fronts.

Hem d'acabar-los sigui com sigui, procedint de contemplacions de tota mena. Si som revolucionaris i amants de la llibertat, hem de demostrar-ho amb feia, i els qui no ho demostren, aquests no poden ésser revolucionaris ni amants de la llibertat que l'Exèrcit Popular, donant la sang i la vida, està defensant als camps d'Íberia.

Una de les conquestes de la Revolució ha consistit a suprimir el treball a preu fet. La supressió d'aquesta modalitat de treball és altament humana i de dignificació social, a condició, però, que l'individu sigui digne de la supressió del treball embotridor moralment i socialment, car desvetlla l'egoisme i l'afany de competició amb els companys de treball. Però quan la supressió del treball a preu fet representa l'efecte contrari, és a dir, la competició a treballar menys, llavors la supressió, essent molt humana, és intolerable, no pot fet de produir menys, sinó perquè representa un encarcerament de la mà d'obra que va contra l'economia general del país.

Un exemple gràfic el tenim a les fàbriques de telletis en gèneres de punt, no importa de quin sèrie. Abans hom treballava a preu fet, a un tant per dotzena de samarretes, de mitjons, etc., i tots els obrers, naturalment, una per egoisme i per les necessitats d'altres, donaven el màxim possible de pro-

ducció i de rendiment econòmic. Era natural que els més hàbils abastessin un guany superior al dels curts de feina. Els primers feien més producció i, en molts casos, de qualitat superior a la producció dels curts de feina, i el burgès o l'empresari, evidentment, havia de pagar més als primers que als darrers.

Arribat el 19 de juliol, aquesta desigualtat a la retribució del treball restà abolida pels treballadors. La mesura és molt humana, repetim, però a condició que no esdevingué antieconòmica, i així és el que succeix.

Generalment, els curts de feina produïen el mateix, en dotzenes, que abans del 19 de juliol. És qui no produïen el mateix són els qui abans produïen més i millor que els curts de feina. Aquesta, en general, no donant la sang i la vida, està defensant als camps d'Íberia.

Per quina raó? Perquè tota coherència al mateix jornal.

El lector curós es preguntarà si, ara, l'obra més hàbil cobra proporcionalment menys que abans. En tot cas és el contrari, que el més curt de feina cobra més del que proporcionalment cobrava abans. De la qual cosa resulta un pa com unes hortes, car del propòsit humà que havia induït a la supressió del treball a preu fet no en resta res i, en canvi, l'economia de la indústria dels telletis en gèneres de punt, com poden comprendre, ha carregat amb un pes molt que, a la curta o a la llarga, acabarà amb la indústria.

Podríem fer moltes consideracions a l'entorn d'aquest tema, però no en fem més que una: que per més que hom busqui la grandesa humana de la supressió del treball a preu fet, no es troba per endloc. Tot resta reduït a un problema de cobrar més i treballar menys, i així és impropri de l'hora que viu Espanya i de la Revolució que hom vol bastir.

Ja tornarem a parlar-ne.

CATALUNYA

ORGAN REGIONAL DE LA CONFEDERACIÓ

NACIONAL DEL TREBALL D'ESpanya

Barcelona, dimarts, 7 de desembre 1937

ANY I

NUMERO 247

L'ESTAT MAJOR XINES HA RENUNCIAT DEFENSAR NANQUIN

XANG-KAI-TXEK HA ORDENAT A TOTES LES AUTORITATS QUE CONTINUIN EN LLURS FUNCIONS

Xang-Hai, 6. — Segons informacions de font digna de crèdit, l'Estat Major xinès ha renunciat a defensar Nanquin. Segons aquestes informacions, els perils militars xinesos opinen que Nanquin és, pràcticament, indefensible, i que els exèrcits que es concentren prop de Nanquin estarien amenaçats continuament d'ésser envoltats pels japonesos.

Davant aquest perill, sembla que l'Estat Major xinès es retirà ràpidament amb les seves tropes vers la riba esquerra del Yang-Tze.

Les últimes notícies arribades a Xang-Hai indiquen que l'avanzada excessivament ràpida dels japone-

sos, ha sorprès els mateixos dirigents militars nipons, els quals donen per descomptat que Nanquin caurà demà al matí. — Fabra.

LA POSICIO NO HA CANVIAT

Xang-Hai, 7. — El portaveu de l'exèrcit japonès ha declarat a la Premsa que la posició de les tropes japoneses davant Nanquin no havia canviat des d'ahir passat.

El mariscal Xang-Kai-Txek ha ordenat a totes les autoritats provincials de la zona de guerra que continuïn llurs funcions en tot allò que sigui possible, a fi d'organitzar les milícies i evacuar els no com-

batents. Les autoritats hauran de deixar les localitats immediatament amenaçades després d'haver assegurat el treball a la revuergarda de tots els dipòsits de provisions i de munició i haver organitzat la retirada ordenada de tots els habitants. — Fabra.

ALMIRALL JAPONÈS A BERLIN

Berlin, 7. — L'ex-almirall i ministre d'Economia del Japó, Ciudo, el qual es troba actualment a Berlín en viatge d'informació, ha estat rebut aquest matí en audiència pel general von Blomberg, ministre de la Guerra. Hom suposa que l'entrevista s'ha referit a la situació militar a la Xina. — Fabra.

UN NOU TIPUS DE METRALLADORA

A la fàbrica d'armes d'Íshapore, prop de Calcuta, ha estat fabricat un nou tipus de metralladora. Forta el nom de V. B. Mark III. L'exèrcit de la Índia ha adoptat aquest nou tipus de metralladora que té totes les qualitats de la Bren i a més a més està mancada de tot retrocés en disparar, és infalible en apuntar i pesa molt poc.

En el gravat veiem dos soldats indis amb la nova metralladora. (Foto Keystone).

QUI ES EL TREBITSCH LINCOLN?

AQUEST PERSONATGE HA ESTAT SEMPRE UN AGENT AL SERVEI DE L'ESPIONATGE DE QUALSEVOL NACIO

Està ara al servei de l'eix Tokio - Roma - Berlín?

Londres, 7. — Els aficionats a les revistes gràfiques londinenses recordaran, sense dubte, la figura estranya d'un home de cara monòtica, vestit de monjo budhista, desembarcant a qualsevol port d'Anglaterra.

Es tracta de Trebitsch Lincoln, de qui no s'arribarà, potser, a saber mai la veritable història. És asiàtic? O és hongarès? O potser hongarès jueu?

El cert és que Trebitsch Lincoln ha estat diputat a la Cambra dels Comuns, i detingut durant la Gran Guerra per espionatge a favor d'Alemanya. Potser Trebitsch Lincoln no sapia exactament el que és, ex-

cepte que sempre ha estat agent de qualsevol nació.

«Està al servei, ara, de l'eix Roma-Berlin-Tòkió? Misteri que tracta d'embrinar el "Daily Sketch" que publica unes revelacions sensacionals sobre l'ex-diputat conservador a la Cambra dels Comuns, oia d'Alemanya durant la Gran Guerra, i convertit més tard al budhisme, sacerdot a Chapi.

Sembla que Trebitsch Lincoln segueix amb gran interès les vicissituds de la lluita sino-japonesa. S'ha establert a la revuergarda de les línies japoneses, on ha instal·lat adhoc un despatx, i ha declarat a uns amics hongarès: "Vaig a dir a Xang-Kai-Txek que ha de fer la pau, com més aviat millor, amb els japonesos". "Diré a Xang—segueix dient Trebitsch Lincoln—que la propaganda anti-japonesa a la Xina és una equivocació i que ha de canviar la seva actitud contra la Xina".

«Quin és el pensament amagat de Trebitsch Lincoln? Hom no ho sap. Sembla que creu en la creació d'un gran Imperi japonès. Aquest Imperi—segons diu l'ex-diputat i actual monjo budhista— crearà a l'Orient una més facilitat i pau que no la que ha consegut al Món cristià a través de la Història.

"Si no puc convèncer Xang-Kai-Txek d'acabar aquesta lluita irracional, inundaré la Xina de propaganda que digui la veritat. Xang ha de trencar les seves simpaties amb els Soviets i refusar d'ésser un instrument a les seves mans. No ha d'ésser l'agent de les nacions occidentals."

Es confirma que Trebitsch Lincoln ha demanat permís a les autoritats xineses per a visitar Xang-Kai-Txek, i ha insistit a rebre un salvoconducte. — Fabra.

«TENIM FE EN LES CONSEQUENCIES DE LA GUERRA D'ESpanya», HA DIT MR. ATTLEE

CAL ARRIBAR A L'ESTRETA UNITAT DE TOTS ELS ANTI-FEIXISTES, PERQUE LA UNITAT SERA UNA DE LES BASES FONAMENTALS DE LA VICTORIA

Madrid, 7. — El líder laborista anglès Attlee, ha fet les següents declaracions a un redactor de "Caustilla Libre":

«Quin creieu que és l'adequador revolucionari d'Espanya? — preguntà el periodista.

«No pot contestar d'una manera concreta aquesta pregunta; però sí que heig de dir-vos que el poble espanyol marca una pauta nova a la política europea i que dels assaigs transformadors d'aquest poble en sorgiran normes que fins l'hora actual no ha conegut el Món. Espanya és un poble creador. Nosaltres creiem en el seu desenvolupament; tenim fe en les conseqüències de la guerra espanyola.

«Es coneguda a Anglaterra la tasca de la C. N. T.?

«La C. N. T. és coneguda al meu país. Hi ha alguna confusió en l'actuació d'aquestes forces populars; però de prop hom aprecia que la C. N. T. a Espanya, poseix un gran ascendent; lluita per la causa popular com és la seva missió, com a força proletària.

«El meu criteri és que cal arribar com més aviat millor a la unitat, a l'estreta unitat de tots els anti-feixistes, car aquesta serà una de les bases més fonamentals de la victòria del poble espanyol. I com més aviat s'arribarà a aquesta unitat, millor serà compresa a tot el Món la missió democràtica de la causa que defensa el poble espanyol. Altres, sense unitat, el Món internacional subitaria sempre d'aquesta missió històrica que ha correspost als espanyols de defensar. I aquesta unitat serà una de les forces més positives per a cridar el Món i fer-li veure la necessitat de l'ajut a l'Espanya democràtica.

Aleshores comprendrà que el poble espanyol solament veï una cosa: la defensa de la Democràcia i la dels interessos de tots els treballadors.

Aquestes són les meves paraules: paraules d'unitat. Cal deixar de banda tot allò que obstruïx la bona marxa de la unitat per tal que aquesta sigui real i positiva, i per tal que tots els esforços que hom faci siguin únicament per a aconseguir la victòria, car solament ha d'ésser obtinguda amb el nom del poble espanyol. — Fabra.

Polònia necessita màtèries primes i territoris Així ho ha fet saber Beck a Deibos

Cracòvia, 7. — (De l'enviat especial de l'Agència Fabra):

Com era de preveure per la campanya de la Premsa polonesa i per les declaracions recollides als cercles polítics, hom sap aquest matí que Beck, en el curs de la seva darrera conversa al tren amb Deibos, va plantejar la qüestió colonial. Les reivindicacions de Polònia es fonamenten en les següents consideracions principals:

1. — Polònia, en ple treball d'organització i d'utilitat nacional, necessita primeres matèries.
2. — Li calien exterritoris per a la seva població, ja excedent i en augment constant.

Beck explicà a Deibos que el seu país no té ambicions territorials i que Polònia no cercava possessions en plena sobirania. A més, ella formulà peticions en forma precisa i solament en el cas que el

problema colonial fos plantejat concretament. En aquesta eventualitat, vol que siguin tingudes en compte les seves necessitats vitals. Des del punt de vista econòmic, Polònia desitjaria interessar-se en les companyies internacionals amb carta prelevada per a l'exploració d'algunes colònies. També voldria beneficiar-se de les disposicions pretes amb referència a l'emigració a les possessions extraeuropees dels excedents demogràfics dels seus superpoblat.

Segons notícies de font segura, Deibos va reconèixer la legitimitat de les peticions poloneses, presentades en aquesta forma moderada. Amb referència al problema de l'emigració, els dos ministres arribaren a l'acord de comprovar que no podia ésser plantejat en l'aspecte ètnic. Com hom sap, l'important augment de jueus que viuen a Po-

lònia ha fet que hom estudies llur establiment als territoris d'ultramar. Una missió d'estudi, efectuada amb l'autorització del Govern francès amb a Madagascar. És normal que l'emigració a Palestina sigui exclusivament jueva; en canvi, aquesta discriminació apareix injustificada quan es tracta d'altres territoris.

Beck està convençut d'això. En l'aspecte de la política general, la darrera entrevista dels dos ministres va confirmar les tendències que es manifestaven en el curs de les seves entrevistes precedents. No hi ha dubte que les concepcions diplomàtiques dels dos Governes s'apropen. Especialment la fredor que hom remarca en alguns cercles polonesos vers la Societat de Nacions, procedeix dels dubtes que es tenen quant a l'ajut que es pot esperar un país atarcat i no és conseqüència d'una hostilitat sistemàtica. El comunicat oficial publicat ahir, cada paràgraf del qual acaba en fórmules generals, demostra l'exemplarment dels punts de vista del Govern polonès, com és normal per a un país les responsabilitats del qual, segons els seus mateixos dirigents cada dia s'entenen més.

Ara Deibos, en les seves entrevistes de Belgrad, Praga i Bucarest, tindrà ocasió de completar les profundes entrevistes de Varsòvia. — Fabra.

ACTITUD INSPIRADA

Varsòvia, 7. — Els periòdics publiquen una informació relativa a l'entrevista Deibos i Neurath, que va tenir lloc al pas del ministre francès per l'estació de Berlín. Segons aquesta informació, "aquest tan comentada del ministre d'Afers Estrangers del Reich, fou inapropiada per la Gran Bretanya. — Cosmos.

ACTIVITAT DE DELBOS

Varsòvia, 7. — Hom informa que ahir, abans de la seva sortida vers Cracòvia, el ministre francès de l'exterior, Yvon Delbos, va rebre successivament, a l'ambaixada de França, l'ambaixador d'Anglaterra

(Segueix a la pàgina 2)

CONVALESCENCIA

— De cap manera no em convé que es posi bona. No tinc cap més malalt.

LA CONFERENCIA PANAMERICANA

«Estem convençuts que la nostra civilització democràtica és la base de la vida americana»

Washington, 7. — El subsecretari d'Estat, Welles, va obrir ahir la Conferència panamericana reunida sota els auspicis de la Universitat de Washington. Després de subratllar que el panamericanisme havia de tenir com a base la reciprocitat i la no intervenció en els assumptes interiors dels diferents països continentals, Welles va evocar la propaganda que hom fa a l'Amèrica del Sud per les ditadures europees:

«Tota temptativa feta per un Estat no americà per tal exercir per la força una influència política

o material en el Nou Continent, provocaria immediatament una violència a l'Estad Unitat i a diferents Repúbliques americanes. No hi ha dubte que seria decidida una acció adient, després de mútua consulta. Estem convençuts que la nostra civilització democràtica és la base de la vida americana. Aquesta continuarà indefinida, tant a les fantasies que els pobles que sofren en altres països del Món han escollit per a reemplaçar els seus mals passatgers, com a la propaganda que en fan.» — Fabra.

PROJECTES MATRIMONIALS

Londres, 7. — En relació amb l'estada en aquesta capital dels reis de Bèlgica i del seu fill el príncep Carlos, heredu del tron, circula insistentment el rumor que el viatge es relaciona amb els projectes matrimonials del duc de Brabant. — Cosmos.

POLONIA NECESSITA MATERIES

(Ve de la primera pàgina)
I els representants diplomàtics de la Unió Soviètica, Romania, Iugoslàvia i Txecoslovàquia, els quals informà sobre els temes examinats en les seves conferències amb els homes d'Estat polonesos. — Cosmos.

Notícies de l'estranger

VIOLENTS TEMPORALS DE FLUJA I VENT AL SUD DE FRANÇA
París, 7. — Sobretot al sud de França s'estan desenvolupant furiosos temporals de pluja i vent. El Garona, l'Arveyron, el Tarn i d'altres rius s'han sortit de marge en diferents llocs de l'uracà, causant enormes pèrdues. Les últimes notícies sobre el desenvolupament del Garona són molt optimistes. La carretera nacional ha pogut salvar-se de la invasió de les aigües desbordades. El Garona de Pau també s'ha sortit de marge, i ha inundat una vasta zona. — Cosmos.

PROJECTE
Aldorf, 7. — El Govern del Cantó d'Uri ha sol·licitat al Gran Consell un projecte relatiu a la prohibició de les organitzacions comunals i altres que —segons el projecte— constituïssin un perill per a l'Estat. — Fabra.

NOU SUBMARI ITALIA
Roma, 7. — L'Agència Stefani comunica que a les drassanes de La Spezia ha estat botat a l'aigua un submarí de gran creuer, i a les de Turin s'ha sobre submari de 2.000 tones. — Cosmos.

EL CRIMINAL BOMBARDEIG D'AQUESTA TARDA HA CAUSAT, A BARCELONA, 50 MORTS I MES D'UN CENTENAR DE FERITS

El Gabinet de Premsa d'Ordre Públic ha facilitat la nota següent: "Aquesta tarda, pel voltant de les tres, 15 aparèlls de gran calibre de la facció, que integren tres esquadrilles, han sobrebrotat diverses ciutats i vil·les de la costa catalana. Els avions de l'aire han deixat caure diverses bombes en llocs allunyats de tot objectiu militar i han causat gran nombre de víctimes entre la població civil. Només a Barcelona, a l'hora de l'alarma, han estat recollides més de 50 morts i un centenar de ferits. Aquesta nota és provisional en espera de la definitiva, la qual serà il·lustrada tan aviat com les circumstàncies ho permetin.

L'ESTAT MAJOR XINES...

(Ve de la primera pàgina)
delig". Com es recordarà, un dels valors més a fons i l'altre resultat amb grans avantatges. — Cosmos.

REUNIO DE LA CAMBRA FRANCESA
París, 7. — A les 9.30 ha estat oberta la sessió de la Cambra i s'ha iniciat la continuació de l'examen i discussió dels proposats per al 1938. S'entendrà immediatament la discussió sobre el pressupost del Departament de Treball Públic. — Cosmos.

El Govern britànic no admet ni admetrà la legalitat del bloqueig

Londres, 7. — Els rebels espanyols imposaren, pel terror, l'any passat, un bloqueig de les costes espanyoles per tal d'impedir que el legítim Govern de la República es beneficiés amb l'exportació d'un producte que té una gran acceptació a Anglaterra: la taronja. El Govern britànic no admet ni admetrà mai la legalitat d'aquesta mesura, contrària, de totes maneres, a la llei internacional. Aitíus

Notícies Locals

ES DETINGUT UN INDIVIDU QUE COMET UNA AGRESSIO
En una Cooperativa de l'Avinyuda de la Generalitat, per qüestions de treball, es barallaren dos obrers. Un d'ells, anomenat Jaume Figols Argüelles, disparà la seva pistola contra el seu company Ramon Trujols Compañeda, de 53 anys, que resultà ferit al costat esquerre, de profunditat reservada. L'agressor pogué ésser detingut i fou posat a disposició del jutge de guàrdia, que decretà el seu processament i presó.

BON POSATS A DISPOSICIO DEL TRIBUNAL TUTELAR DE MENORS UN NOIS QUE COMETIEN HOBATORIS
La policia sorprenent a la Barceloneta diversos nens que eren portadors de gèrres de lletes netes. Els detinguts confessaren que ho feren d'una cooperativa del carrer d'Alfred Galceran, anomenada "La Fraternal", i que ho venien a un drapaire del carrer de Serra, el qual els donava unes punyetes, que es repartien entre tots.

La reunió del Subcomité

LA SESSIO DEL MATI HA ESTAT DEDICADA A LA DISCUSIO DE LES CONTESTACIONS DEL GOVERN ESPANYOL I ELS REBELS

Londres, 7. — La reunió del Subcomité de no intervenció ha interromput les seves treques per abans de la una de la tarda, i les reprendrà a dos quarts de cinc. La sessió del matí fou dedicada a la discussió general sobre les respostes del Govern espanyol i dels facciosos. Als cercles diplomàtics britànics hom declara que, malgrat algunes divergències de detall, el Subcomité va estimar que ambdues respostes constituïen, en principi, una acceptació de les resolucions del Comitè. Segons opinió dels anglesos, en la reunió d'aquesta tarda i en les que seran celebrades després, seran examinats detalladament els diferents projectes elaborats pels Subcomités tècnics, per a l'aplicació general de les resolucions.

ajuntament

ALS FABRICANTS DE SABO
La Conselleria Regidoria de Provisions advertix els fabricants de sabó que serà decomissada tota partida de sabó que no vagi acompanyada de la corresponent guia, de conformitat amb el que disposa la Conselleria d'Economia de la Generalitat de Catalunya.

"Ales negres" sobre Atmetlla, Hospitalet i Reus

Tarragona, 7. — A la Comandantia Militar han facilitat una nota que diu així: "A les 14.45 del dia de hoy, seis tripulaciones de bombarderos facciosos han bombardeado entre Atmetlla y Hospitalet, en las inmediaciones del Coll Balaguer, dirigiendose seguidamente, tres de ellas, a Reus, dejando caer tambien algunas bombas, no causando en ninguna parte victimas ni danos materiales. Dos aviones facciosos han hecho un aterrizaje en el campo de Reus, donde se encuentran en custodia. Los defensas antiaereos han hecho un fuego impidiendo el aterrizaje de los aviones rebeldes. Los servicios de alarma han funcionado bien y oportunamente." — Fabra.

EL GOVERN DE LA REPUBLICA

UNA NOTA DEL MINISTRE DE JUSTICIA SOBRE L'INDULT QUE FOU CONCEJIT A UNS PERIODISTES FACCIOSOS
La secció de Premsa i Propaganda del Ministeri de Justícia ha lliurat una nota en la qual fa present que, com hom recordarà, els periodistes d'"Heraldo de Aragón" detinguts i condemnats a mort pels Tribunals espanyols, foren indultats, i que els facciosos, precisament el mateix dia que hom indultava els periodistes aragonesos, executaven a Vitoria, Esteve Urquiza, el qual en el diari "Heraldo", precisament agraïent avui a Barcelona, s'havia popularitzat amb el nom de Lázaro. Urquiza havia estat fet presoner a Guernoa, acompanyat del corresponent del període francès "La Petite Gironda". També en aquella dies, foren assassinats Eribert d'Estella, col·laborador de "La Tarde", periodista informatiu i quasi apolític, i Joana Mir, la qual confeccionava en el mateix diari les pàgines femenines i infantils.

EL GOVERN DE LA REPUBLICA

EL CAP DE LA MINORIA TREBALLISTA, MR. ATTLEE, A BARCELONA
Aquest migdia s'ha comunicat als periodistes que fan informació a la Presidència del Consell, que el cap de la minoria socialista del Parlament anglès, Mr. Attlee, arribarà a la nostra ciutat d'un moment a l'altre, i que aquesta tarda visitarà el Parlament de la República, on, segurament, rebria els periodistes.

Justicia

DOS DETINGUTS SON POSATS A DISPOSICIO DEL TRIBUNAL POPULAR
Per portar armes sense el corresponent permís han estat detinguts i posats a disposició del Tribunal Popular, Ramon Tagle Soriano i Ferran Castiella.

JA HA SORTIT I ESTA A LA VENDA LA PRIMERA EDICIO DE UN CALENDARI DE GUERRA 1938 MENSUAL, AMB TRETZE DIBUXXOS D'EN «SIM» Una ver. table obra d'art que sols val 4'50 Preguem a tots els Sindicats i Joventuts Libertàries, Col·lectivitza-cions, etc., que vulguin rebre un exemplar de mostra, que es serveixin trametre cinc pessetes per gir postal o en segells i el rebran certificat NOTA: NO FEM REEMBOSSAMENTS «EDICIONES Y REPORTAJES» Claris, 20. - Telèfon 20364. - BARCELONA

EL GOVERN DE LA REPUBLICA
honor dels diputats anglesos que se troben a l'Espanya lliat.
Govern de la República
EL CAP DE LA MINORIA TREBALLISTA, MR. ATTLEE, A BARCELONA
Aquest migdia s'ha comunicat als periodistes que fan informació a la Presidència del Consell, que el cap de la minoria socialista del Parlament anglès, Mr. Attlee, arribarà a la nostra ciutat d'un moment a l'altre, i que aquesta tarda visitarà el Parlament de la República, on, segurament, rebria els periodistes.

SUSPENSIÓ D'UNA VISTA
La vista assenyalada al Tribunal Popular número 2, contra Maria López, pel delictu de desobediència, ha estat suspesa.

CATALUNYA

ORGAN REGIONAL DE LA CONFEDERACIÓ

NACIONAL DEL TREBALL D'ESPANYA

Barcelona, dimarts, 7 desembre 1937

ANY I NUMERO 247

REDACCIÓ, ADMINISTRACIÓ I TALLERS:

Carrer Canadell de Cros, número 205

Telèfon: Administració ... 33410

Redacció ... 30337

Tallers ... 32371

SUBSCRIPCIONS

Barcelona, un any ... 1.200 Ptas. 1.200

Provincials, un trimestre ... 300 " 300

Amèrica i Filipines, trimestre ... 300 " 300

Els altres països, trimestre ... 300 " 300

NUMERO SOLT: 15 CENTIMS

L'odi al feixisme

Es interessant la posició de combat adoptada per una colla de còctols socials i polítics darrats del feixisme. L'actitud nostra, la de tots els capaxals dignes, una reivindicació de les classificacions de la nostra raça; i després, una actitud de militària havia fet de nosaltres matèria amfibiàble a totes les condicions d'infirmitat; ens tenia, als Ets del poble, cecitat de la impotència i del terror. El nostre odi, tan precís com sentit per les capes polítiques i democràtiques de la nostra Espanya, havia arribat a disminuir l'adoració i la prepotència de la protesta de les multituds incoformistes, i d'ací ve que un desastre de Cuba i Filipines, i un total encorment de la «Comandancia de Melilla», així com l'establiment d'una règim de recuperació i d'oposició amb els de Martínez Anido-Arriaga i de Primo de Rivera, hem els agnats resignats, i permetent que l'eterna misèria d'homens abnegats i incomprensors de la pròpia existència aconsegueix amb tot l'estol, clam, i amb totes les garanties de perdre, el cap indefugible de la brutícia organitzada i mantinguda amb la pederàcia i amb els diners de la nació. Treient l'esperit anarquista d'aquelles èpoques històriques — especialment la corrupció a la revolució antifeixista del 1935 — i veurem què en resta de la participació revolucionària dels elements que sempre havien presunt de majoria entre els sectors d'avanzada.

Fulgim la història, i de segur que hi trobarem les dades prèvies per a acreditar la va'or llibertària del nostre estatament social, llibertària, en sentit d'idea i en el terreny de l'oposició, — sempre violenta, sempre afortunada — a la progressió de l'absolutisme. Els sírics, ara, enterats per una corrupció de saire democràtic, o bé empentats per les momentànies conveniències d'ordre polític, anaven, manats vegada, de brucet amb els qui hem significat sempre un desdich per al desenvolupament físic de la vida dels pobles i han promouit, en cada ocasió, repèndir i fer impossible l'exercici de la llibertat. I comprant, per aconseguir tan odiosa finalitat, els mitjans més vil i reprobables. Els carlins, els castells, els conservadors i tot el reventat de jesuïtes, capellans, frares i monges, han significat, de sempre, el mur més espès i resistent que contra el lliberalisme s'ha aixecat, per ordre de Roma, al bell mig de la terra d'Espanya. Mentre els liberals, candorosos com els solts, concedien el dret d'organització i promoció als reaccionaris quan el poder els veia, per atiar, a les mans, aquests preparaven, a l'empas de la tenèbre i també de les condempnacions, les guerres civils que tant vegades han ensangonat el sòl espanyol i que no han oblidat a les bones, han procurat enanyar-ho a les males, i mentre amb els s'observava una tolerància quasi germàtica de la por, els reaccionaris observen de fríid expedició una la governació del país que a les mans seva. No repensem ara els martiris soferts per les capes liberals d'aquesta trística terra, perquè és molt possible que ens vinguis marej i tot.

En canvi, la tàlida anarquista i la dels altres

elements decididament revolucionaris ha estat la de concedir bel·ligerància només als elements dignes de respecte i consideració. La lluita nostra, portada a base d'intransigència que els téns no comprenia — i que potser no comprenim a hores d'ara, encara que l'actitud ens doni la raó, — era una conseqüència de la visió que tenim i de la necessitat que hi havia que una o altres plantessin cara a la fera, de la mateixa manera que ella es descurava sempre que li convenia contra la societat. La tolerància popular, en cap ocasió no ha evitat que l'Església catòlica deixés d'encendre la foguera per a cremar enemics o els propagandistes de l'enemic; i la força ha cedit, i no d'altra manera; i fins quan ha semblat que es reportava, ha deixat la foguera, però ha adoptat l'afusellament; en que vol dir que els procediments podien canviar però que les idees de la gent d'Església, en general, han estat benicòides i impositives com sempre. Mentre els polítics, amb tota la bona fe, proclamaven que una República ben orientada podia acabar amb el predominat clerical d'una sola p'omada, els retardataris reunien les forces monetàries, musculars i diplomàtiques que podien, per tal de tirar daltibaix el qui els volia fer desaparèixer... amb distinció i bones maneres, però que, en realitat, no feia altra cosa que respectar i donar temps als qui no merescien respecte ni atenció. ¿No s'ha vist prou clara aquesta veritat?

La tolerància ens ha perdut, perquè amb ella s'han donat facilitats al feixisme en organització. Al·lisonats com estem, malists com nosaltres som, el dany prou l'entendíem, però ningú no ens feia cas. Ja ho veiem que el constitucionalisme dels reaccionaris no era en sí una cosa sentida, sinó acceptada per la pura força. L'element d'ells, el sentir d'ells era i és la privació de llibertat i l'encadenament dels pobles. Els còctols que han presia, en diverses ocasions, adaptant-se al règim de civilització i de modernització, s'han errat de mig a mig. S'havia de pensar en la destrucció de la força que pretensia destruir-nos a nosaltres, sense donar-li temps de consumar els seus desitjos criminals. No s'ha procedit així, i hem corregut el mateix risc dels infelicitats constitucionals forjades de les Cortes de Cadix, que acabaren, garbè tota, per morir de mort ultrajant i escarçosa a mans del qui avui seria un feixista predominant: Ferran VII.

En canvi, els revolucionaris, els estridents, els qui no coneixem les maneres polides del dir ni del procedir, hem preferit recollir l'herència dels expedients revolucionaris del 1835. D'aquells homes que fa la «fratèria» de cent-dos anys ensenyaven ja la manera d'acabar amb les teories i amb les disposicions incivils dels enemics del Poble.

Ara hi som tots, a rombar a sang i a fer la bèstia reaccionària. Abans fèrem postors; però el canvi adés tractat és el que avui serveix de guia...

JOAN DEL PI

PERFILS

COMPTA AMB L'EXCLUSIVISME

No ens plauen les situacions estúpides, motivades per una forta incomprensió o per carregada d'orgulles; els seus efectes, si tenen alguna virtut, és la d'empitjorar-ho tot, a veïnes, fins a l'extrem de fer-ho inguarible. I l'exclusivisme polític és un dels pitjors veïnes.

I a casa nostra s'hi juga massa, amb aquesta meisma. Ni el sacrifici trágic de la guerra, ni l'esforç conegut que en tot ordre de coses fa la rearguarda, no comprenem aquells a qui interessava més perjudicar tothom a canvi de mantenir una situació de privilegi polític. Fins i tot parlen quan haurien de callar, i fan més grans les diferències, ara que és hora d'unir-nos més estretament que mai.

Si aquest estat — el més adient per a tota mena de derrotes — hagués estat l'única aspiració nostra davant l'opressió inicial de la militarada, que en faria de dies i mesos que romandriem endogalats, sota les pedes del feixisme internacional. Fou tot el contrari. Una generositat exemplar, acompanyada de heroicitat més afortunada, feu signe característic d'aquell moment en què Espanya era salvada de caure a l'abisme per la voluntat de la classe treballadora.

Se'ns podria fer una muntanya de retrats: que no hem estat prou polítics i intel·ligents; que ens ha mancat tacte governamental i visió històrica de la lluita que vivim; que hem cregut i creuem una revolució que la gent de fora no ho desitjava; que hem fet transfusions d'interessos a la col·lectivitat, tot deixant en vida aquells que s'erren propietaris, perquè «ho mereixien»; que desitgem fonamentalment que sigui la classe treballadora la força directiva de la nova situació política, i etc., etc.

Evidentment, tots els nostres males porten aquesta abria inflada de nosa, que són signe de bona salut política. Però hem comès una badada que ningú no l'entesta, fora de nosaltres: creure en la bel·litud i bones intencions dels nostres col·laboradors. Així si que no ens ho podem perdonar. Per açí, justament per açí, comença una vergonya que no pot durar.

I no pot durar perquè del primer al darrer antifeixista digne, tothom sap a bastament que la victòria de l'antifeixisme espanyol descansa en l'esforç, íntimament coordinat i estructurat de dalt a baix, d'allò que per dret propi solia portar un nom: Front Antifeixista. I ho sabem, també, tots aquells senyors que més enlla de la nostra terra i de la nostra lluita s'ocupen de les conseqüències d'aquests problemes des d'un pla absolutament distínt.

No siguem exclusivistes. No vulguem fer com el gripau de la falla, que va rebutjar per excés d'inflament propi. Si ens interessa la sort i la llibertat del nostre Poble, encara hi som a temps, per a salvar-nos: fem la unitat antifeixista en el Poble. Però amb urgència!

J. ANSELMO

Passat per la censura

RADI PREMSA INTERNACIONAL

Totes les conversacions s'acaben amb aquestes illes afortunades que ocupen l'avantguarda de l'Atlàntic davant l'Europa hegemònica. Uns diuen que el viatge de lord Halifax a Berlín ha donat resultat satisfactori. Altres asseguren que Anglaterra no està disposada a firmar nous compromisos amb Alemanya. Per què? Per què no es complien? Ella en té prou amb la seva política d'equilibri. I és el que tal vegada espera a Espanya, com a anticipació o conseqüència del que ha succeït també a Europa. Per tant, nosaltres estem en un plalet; en l'altre es troben els fascistes, amb Itàlia, Alemanya i Portugal. No es petita la feina que ens queda fins que la balança es decanti a favor nostre. Però ho aconseguirem: el meu carregat de ràd i d'optimisme. Tenim armes i homes disposats a utilitzar-les per a defensar-nos. I la victòria serà nostra. Amb la qual també contribuirem a mantenir aquest equilibri que Anglaterra desitja per la seva llibertat.

«Els acabar amb els artífexs de la guerra civil, — diu Albert Bayet en «L'Europe» — Els hem vist sempre, en el curs dels últims mesos, en saber que els agents de Franco treballaven en el nostre territori contra l'Espanya republicana, i trobar-nos estranyes complicacions locals fins en els serveis de seguretat.

En inajornable la tasca de tallar en soc tota complaença i que els cadells dels conjurats siguin impediement desemmascarats. Així, hores s'acabarà per sempre amb el feixisme que ens amenaça, des de fa molts anys, la vida política del nostre país.

Després del congrés de Nuremberg hem pot comprovar una exacerbació de la propaganda antifeixista a Alemanya per tal d'ofegar el descontent de la població. En un miting celebrat en una gran empresa industrial, un funcionari del front alemany del treball ha dit que l'objecte que s'atrevia a dirigir la paraula a un jueu serà lliçtat immediatament. L'orador declara que els jueus són responsables de la manca de carn de poble. Segons ell, els jueus són culpables també de la manca de matèries primeres, en oposar-se, arreu del món, a restituir al Reich les seves colònies.

La setmana contra el nacional-socialisme, organitzada sota els auspicis de les agrupacions israelites de Nova York, de l'American Jewish Congress i del Jewish Labour Committee, acaba avui. En el curs de les reunions, els joves i nenes han cridat als joves patriotes de les altres països perquè contribuïssin amb el seu esforç al botocot contra el Reich. Durant la guerra s'hauran fet manifestacions i han estat col·locats cartells en diversos llocs on la consigna del botocot no ha estat respectada.

Totes les organitzacions obreres del port de Marsella acaben de formar un comitè per a examinar els esforços que podrien ésser efectuats en la lluita contra la pirateria i les disposicions que s'haurien de prendre davant dels possibles atacs. El comitè ha fet diverses propostes pràctiques; entre altres, la d'una base de proveïments a Mallorca per als torpediners del servei de vigilància; aquesta base es permetria trobar-se constantment en els llocs on es produïen la majoria dels atacs pirataris. El comitè proposa també l'armament dels vaixells de comerç, amb un personal especialitzat en la marina mercant; i en l'ordre del dia demana que s'escollís la seu dels marins i la dels treballadors del port, que compraven amb dolor com el Govern requirir d'Espanya està privat del seu dret de comerç amb els països democràtics. Ha decidit organitzar tot seguit un gran miting en el qual els treballadors del port de Marsella afirmaran la seva solidaritat contra la pirateria.

La central sanitària d'ajut a l'Espanya republicana organitzada a París, una Exposició de fotografies i documents sobre la seva activitat en la nostra zona. Per les estadístiques se sap que entre les colònies seccions amb què compten a Europa i Amèrica, així com a Orient, han recollit 25 milions de francs, i s'han enviat més de 400 metges i infermiers.

¿Anirà Stoyadinovich a Berlín? Berlín, 7. — En les esferes polítiques alemanyes s'anuncia que Stoyadinovich es traslladarà aviat a Berlín per a retornar a von Neurath la visita que aquest li feu a Bèlgada fa alguns mesos. — Fabra

Aquest número ha passat per la censura

ANALITZADA la atenció mundial en els aspectes econòmics, polítics i militars, el Pte Regional de la C. N. T. reconeix com a causa principal de la perturbació present:

La plèria dels mercats metropolitanos i colonials dels països imperialistes, els quals no aconseguen descomestibles i altres organitzacions econòmiques, per derivació del procés metropolità, ja escomestiblement sintetitzat en benefici del magnat de l'Economia i de les finances; i aquest procés determinat per un corrent d'invasions i d'irradiacions que estan en red directa dels plans abstraccionistes de les nacions que, tenint una base industrial poderosa, es comencien a predir en el repartiment de les terres de producció econòmica.

Dintre del grup dels elements hegemònics, es classifiquen els països que, en sortir victoriosos en la campanya del 1914-1918, formaren un bloc sustentat en premisses de assegurats territorials, com a d'afers de llur real personalitat d'imperialisme històric, i després s'hi han sumat els que, per fonaments de plèria i de confiança en llur imperatge geogràfic, prescridades de manifestacions prèvies en la guerra declarada i acceptada per les nacions de tipus militar i econòmic, i més tard s'hi han agregat solidàriament els senyors que consideraren desfavorats en el partament lleoni del món prò-ctiu.

La lluita internacional, entre francesos, entre els grans imperis, residents en països distints, amb interessos antitòtics en cada un, malgrat formar-les capelles geomètriques, completa pertorbament el complex polític, i dona lloc a resultats que se tradueixen en ofertes i suborns en llinies independentistes, en pagnes religioses d'aparent vell tipus, en troques mo-

UNA RESOLUCIÓ TRANSCENDENTAL

RESOLUCIÓ DEL PLE NACIONAL DE REGIONALS DE C. N. T. SOBRE EL PUNT CINQUE DE L'ORDRE DEL DIA DEL CONGRES EXTRAORDINARI DE L'A. I. T. TITULAT «FORMACIÓ DEL FRONT PROLETARI MUNDIAL»

La geografia general, i atò supedita pobles o formes de govern a l'obediència de privilegis d'exploitació de la riquesa.

Hi ha com a subcausa l'ofensiu decarada dels governs feixistes i l'embocera dels democràtics contra la classe treballadora organitzada, que té la seva partida en l'extenuat catastròfica de l'afar forçat, que s'inicia amb el progrés del maquinisme i d'actualitzat amb el col·lapse universal que provoca la concentració de capitals; i aquest estat catòtic precipita la formació d'una consciència revolucionària en les masses que troba la seva manifestació original en la Primavera Internacional i que es revela en el segle amb lluites gegantines en tota Europa i en part d'Amèrica, i es concreta finalment en el gru conflictiu que avui es debat a Espanya.

Ràssia es desjà del jou secular i erigit un baluard d'acer davant l'imperialisme modern; però Itàlia, Alemanya i el Japó condensen en llurs règims totalitaris les aspiracions d'un capitalisme ja prou asubstancial, que s'empasa en poters forts per a seleccionar-se i competir amb els altres, i portar a l'exterior una acció de prostrimitat violenta, repenjat en passades glòries de raça, en el preteix de la superpoblació i en el desig d'annexionar un proletariat al qual culpen d'aportar els preus amb les seves demandes, i de posar entrebancs a la competència.

Com a mitjà de captació i d'augment dels països que duen al plei acceleren llur preparació militar i llurs forces de disgregació en cada adversari probable i creen una atmosfera de guerra i d'absolutisme que condueix a fer amenaçes de mort a tot moviment democràtic i socialment. Una ona de corrupció moral i de terror es comença sobre el proletariat mundial, i de fet, una demostració dinàmica que es dirigeix a Espanya i a Xina i que s'ampliaria a Tze-ctosiaquia i Rússia.

Entretant, les forces socialistes s'entrebarallen i es disputen la direcció de les masses, per motius d'interpretació històrica i de finalitat ideològica, que semblen les picabarilles dels zicots enriemallats; i atò, en l'ordre social, pot ésser causa de mort per als inadaptables.

Lluiten fermament les tres escoles socialistes, per separat i unilateralment, contra burgesos i proletaris que no s'inclueixen als programes respectivament, i aquestes coses fan que la reacció progressi i que el liberalisme revolucionari ja cit marxa enveja Itàlia, Alemanya, Hongria, Bulgària, Portugal, Cuba, i Brasil, i d'altres, han estat derrotats per feix assats. Xina i Espanya estan en un perill molt greu d'ésser anihilades. Solament la comprensió i la magnanimitat del proletariat conegut, a través de llurs organitzacions, poden ésser la promidència efectiva que impedeixi el desenvolupament d'aquesta hidro monstruosa. Un pas enverà, una parada, i tot s'haurà perdut, fins l'esperança de tornar a un respirament més sòlid per l'esperit despatat entre les derrotes.

Existent aquestes les resolucions de tipus orgànic i de principi que les forces de la reacció burgesa demant la classe obrera, i consi-

Cinque — Que es faculti el Consell Internacional per a obtenir la col·laboració dels partits burgesos antifeixistes, i prevenir el pacte amb els agrups d'opressió social respecte de cada país.

Sisè — Estudiar la forma en que el Consell auxilli les relacions econòmiques i socials entre les nacions alliberades del capitalisme, i començar aquestes tasques i les anteriorment exposades des de la recomposició del Comitè d'enllaç, i rebosar les formacions orgàniques defensives dels treballadors, internacionalment, en els aspectes de la política, de l'Economia i de la guerra social.

Primer — Convoacar una reunió de les internacionals i establir ràpidament un Comitè d'enllaç a base dels distints Secretariats, que emeti un pla provisional que contempli una suspensió de tota activitat de tipus orgànic i moral entre les internacionals, sense prioritat ningú del dret a la propaganda i a la crítica raonada.

Segon — Que el Comitè d'enllaç elabori un Congrés mundial d'unificació en la lluita i prengui com a objectius especials la Revolució espanyola i la salvaguarda dels pobles democràtics, i d'altre la seva gestió directa fins a la liquidació política del feixisme internacional.

Tercer — Ordenació d'un Consell autoritzat pel Congrés per tal que organitzi una campanya intensa per la llibertat de comerç total per al Govern de la República espanyola, el botocot a les mercaderies destinades als rebels, la lluita contra l'espionatge i les bandes agressores de la reacció i, paral·lelament, l'auxili tècnic, material i precinari a la zona lleal.

Quart — Estructurar un programa de solidaritat ideològica i orgànica amb totes les nacions oprimides i les atacades; divulgar i propagar el socialisme en tota ocasió, però respectant el règim que cada poble vulgui donar-se, sota la denominació democràtica, sense que cap fracció aspiri a imposar llurs apreciacions totalitàries.

— Estic ben fresc si m'he de refiar d'aquest titella...

LA VENDA D'ESPANYA

Les relacions de la City londinenca amb els feixistes de Salsmanca, per una part, i els ambients financers alemanys que tenen interessos en l'Espanya rebel, per altra banda, són objecte d'un estudi que publica el «Daily Herald», sota la firma del seu redactor financer.

L'autor insisteix en particular sobre el paper que juga el diu d'Alba, representant oclió de Franco a Londres, en els cercles de negocis estrangers.

«Franco — escriu — ven molta part de la producció minera del seu territori a Itàlia i a Alemanya, a costes de la Gran Bretanya i de França. Per altra part, s'estorça per tal d'afagiar les companyies parisienses a treballar més amb salariorisques, i alguns els obrers seria inferiors. Durant aquest temps, les relacions financeres entre els interessos anglesos, alemanys i italians a Espanya, posen els elements influents de la City cada dia més en contacte amb els cercles francòfons. El diu d'Alba és una personalitat de primer terme en la Companyia Hispano-Americana de Electricitat — més coneguda pel nom de «Chades» —, en la qual els capitalls britànics tenen interessos importants. Des del començament de la guerra civil, els capitalls anglesos tot sovint han recorreut al diu d'Alba en les seves negociacions amb les autoritats insurgents, i avui se'n serveixen per exercir una pressió sobre el govern britànic.

Per altra part, l'autor observa que els medis financers alemanys han llançat a Espanya un cert nombre de noves societats mineres, com la «Cartona» i «la Rina», a Sant Antoni, per a l'exploitació de les mines d'argent. La companyia alemanya que té més interessos en territori nacionalista és la «Esberg Gesellschaft».

«Els mètodes introduïts per aquesta casa alemanya han provocat protestes per part dels coneixedors econòmics de Franco, perquè els alemanys exploiten les mines amb els mateixos procediments inhumans que empraren durant la guerra en les mines franceses i belgues».

DENUNCIA D'UN TRACTAT Ankara, 7. — El Govern turc ha denunciat el tractat d'amistat i bon veïnatge i no s'agradit signat el 1936 amb Síria. — Fabra